

Kalbimdeki Senfoni

– NEJAT HOCA · 25 Ekim 2024

Duygularım bir melodi,hüzünle harmanlanmış,Kalbimde çalıyor eski şarkılar,Zaman geçtikçe kaybolannotalar gibi,Her biri anılarınpeşinden koşuyor,Bir yaprağın rüzgârdadansı gibi hafif,Düşlerimde süzülenbir hayal,Ve sevgi, en derinyaralarım da saklı.Güz, sarı yapraklarıdökerken yere,İçimde bir özlembüyüyor,Her hüznübir çiçek açar,Kendi suladığıgözyaşlarıyla,Ve hayat, ahengi bozmadansürerken,Geçmişin izleriyle dolup taşıyor,Yüreğimin derin köşelerinde.Her yeni sabah,umutlarımı tazeler,Kalktığımda, ruhumdabir nebze huzur,Dışarıdaki dünyasoğuk ve yabancı,Ama içimdeki ateş,her şeyi aydınlatıyor.Sevgi, bir bahar rüzgârı gibieserken,Kırık dökük hatıraları sarıp sarmalıyor,Ve ben, kalbimde bir senfoniyle yürürüm,Her adımdahüzün ve mutluluğun dansı.İşte bu yüzden,hüzün benim dostum,Sevgiyle ördüğümüduyguların labirentinde,Her yara bir dikiş,her gözyaşı bir melodi,Kalbimdeki senfoni,asla sona ermeyecek,Çünkü aşk ve acı,hayatın özüdür,Ve her anı, bir şairinkelimeleri gibi,Küçük bir lamba,karanlıkta parlayan.Karanlık geceler,yıldızların hayali,Düşlerimde sarmaş dolaş olmuşgökyüzü,Hüzün, bazen yıldız tozu gibiparlar,Ve ben,bu karanlıkta parlayan bir umudum,Sevgiyle yazılmışbu destanı taşıyım,Her kalp atışında,yaşamın özüdür,İşte burada,içsel bir yolculuk başlar,Hayatın her nota,benim içimdeyankı bulur.HÜZÜN GEMİSİ KAPTANI